

פרשת משפטים

"כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו. כי תראה חמור שנאך לבץ תחת משאו.. עזב תעזב עמו" (שמות כ"ג-ד', ה').

שורו של אויבך וחמורו של שנאך, אמנם מזכים אותך במצוות "השבת אבדה" ו "צער בעלי חיים", אך הם לא העיקר, הם רק משמשים כתירוץ..

השור או החמור מזמנים לך את הזדמנות הנדירה לשקם את היחסים עם אלו שאיתם אתה מסוכסך.

"השב תשיבנו לו", "עזב תעזב עמו" – בעל לרחכם אתם נפגשים, פועלים ביחד ומיד מתחברים מחדש..

יורם קימלמן

פרשת שבוע – רותי לזר

שבת פרשת משפטים		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	16:56	זמן תפילין /טלית	05:38←05:42
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:13←09:14
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:56	מנחה וערבית	17:05
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	17:22←17:16
צאת השבת	17:52	ערבית	20:10

אחות תורנית : נטע בן עמי

שבת
שלו

פרשת משפטים

אחרי מעמד בו 'רואים קולות' - התחושה המתבקשת היא אופוריה, תחושה פשוטה ובהירה שמאחוריה עומדת מילה אחת: אמת.

בפרשה הקודמת חוונו תחושת אמת פשוטה בהר סיני. קיבלנו את עשרת הדיברות שהגדירו לנו את האמת בחדות: לא תרצח. אנכי ה'. בעשרה דברות קצרים מוארת לנו בפשטות דרך חיים אידיאלית. עשרה, לא אחד יותר.

הגמרא במסכת מכות מעיזה אפילו יותר. במעבר זריז על דברי הנביאים היא מראה איך כל נביא צמצם את מצוות התורה לפחות קטגוריות. כשמיכה הנביא מגיע הוא מצמצם את התורה לשלוש: עשות משפט, אהבת חסד, והצנע לכת עם אלוהיך. כשנראה שלא ניתן לצמצם ולדייק יותר, מגיע חבקוק ואומר: צדיק באמונתו יחיה. פשוט ויפה.

"כל מה שהאמת היא יותר גבוהה היא יותר פשוטה, ויותר נחוצה לכל" (הרב קוק, אורות הקודש א', ד'). ככל שמשוהו פשוט וחותך יותר - תחושת הילה תאפוף אותו. היכולת להגיע בקיצור לנקודה שורשית ובהירה נותנת לאנשים אמיתות שיוכלו להיות מבחינתם הדגל אותו ינופפו ויוביל אותם באמונתם. דגל זה יכול להיות גם שני לוחות מאבן.

אך אז מגיעה הטרגדיה: פרשת משפטים. אחרי מעמד מלא אור וחסד, מגיעים למשפטים מלאי דין. כמו גבר שיציע נישואין לאהובתו ויתוודה באהבתו אליה ושנייה אחרי שתאמר 'כן' יוציא פנקס עם כל המוזמנים, תפריט, אולם, תאריך, רב, להקה, ומה ילחש לה כשיכסה אותה בהינומה. איפה הרומנטיקה בכל הסיפור הזה?

יש בפרשת השבוע קריאה חשובה: לא ניתן להשאיר את הרעיון בסיסמה. עשרת הדיברות לא מספיקות. כדי שרעיון ייטמע הוא צריך דרכי יישום. אמירה כמו 'צדיק באמונתו יחיה' לא הייתה שווה כלום, אם לא היה נוצר דיון מיהו הצדיק, מהי אמונתו וכיצד יחיה.

"שאיפה שבלב, רצון טוב, התעוררות הרוח, חובה פנימית – כל הדברים הללו יפים ומועילים כשיש בסופם עשייה, עשייה קשה כברזל, חובה אכזרית... בואו והעמידו עלינו מצוות!" (חיים נחמן ביאליק, הלכה ואגדה). הקריאה לעשייה קשה כברזל היא קריטית. שיח שנשאר בסיסמאות יישאר שם.

וקצת אקטואליה..

מערכת הבחירות הנוכחית לוקה בעיקר בסיסמאות: "קודם כל ישראל", "דווקא ביבי", "מתחייבים לשינוי", "היחיד שדואג לך", ועוד..

נראה שיש תחרות בין המפלגות מי משמיעה את המסר הקליט ביותר מבלי לומר דבר מעורר מחלוקת.

האם זה לא לגיטימי שאנו כציבור נבקש לראות מאחורי אותן הסיסמאות גם עשייה קשה כברזל? תכניות מפורטות? משפטים?

ברק ברנע

חודש אדר

"אלה אזכרה" ..

(תשס"ה)	ג' באדר (ב') - יום פטירתה של חברתנו רבקה לוי ז"ל
(תשע"ה)	ד' באדר - יום פטירתו של חברנו מיכאל המל ז"ל
(תשס"ח)	ה' באדר - יום פטירתו של חברנו ברוך ניר ז"ל
(תשמ"ב)	ה' באדר (ב') - יום פטירתו של חברנו יעקב דרורי ז"ל
(תשס"ד)	ט' באדר - יום פטירתו של חברנו יהודה ברט ז"ל
(תשע"ה)	י"ב באדר - יום פטירתה של חברתנו מרים זהבי ז"ל
(תשס"ח)	י"ד באדר - יום פטירתה של בתנו קרן לוי ז"ל
(תשי"ע)	י"ז באדר - יום פטירתה של חברתנו גתית כהן ז"ל
(תשנ"ג)	כ' באדר (ב') - יום פטירתו של בננו שמוליק קסלר ז"ל
(תשי"ע)	כ"א באדר - יום פטירתו של בננו אסף-יחיאל רבלין ז"ל
(תשע"ב)	כ"ד באדר - יום פטירתו של אברהם יום טוב ז"ל - אביו של דני יום טוב
(תשע"ו)	כ"ו באדר (ב') - יום פטירתה של חברתנו מרים בן צבי ז"ל
(תשמ"ט)	כ"ז באדר - יום פטירתה של רחל אלפרשטיין ז"ל - אמא של ריבה זהר
(תשע"ו)	כ"ז באדר - יום פטירתו של חברנו דוד ג'קסון ז"ל

שבת מברכים – פרשת משפטים

מברכים את ראש חודש אדר ראשון, ביום ג' וביום ד'.
אין אומרים אב הרחמים. המולד: ליל ג' שעה 23.57 ו 15 חלקים.
(לוח לארץ ישראל - הרב טוקצינסקי)

אזכרה לקבוס

ביום שני, כ"ט בשבט, 4.2, בשעה 17.45, נקיים במועדון לחבר אזכרה במלאת עשור לפטירתו של אבא.

יפתח את הערב ישראל גלון, מנהל אגף פרחים והנדסת הצומח בארץ. בראשית דבריו יספר על הקשר האישי שהיה לו עם אבא ז"ל ועל הצוהר שפתח לו לעולם הגינון ובהמשך ייתן הרצאה קצרה "כי האדם עץ השדה".
לאחר מכן נקשיב לחבריו של אבא, שישתפו באנקדוטות קצרות להן היה שותף.

נשמח לנוכחות כל מכבדי זכרו.

אשתו חנה וילדיו: לאה, אלי, דליה ועידו

מידע מועיל רכב

בשבוע הקרוב נתקין ברכבים מערכת "רוזמן" להתנעת הרכב. בדומה למערכת שהייתה מותקנת ברכבים עד לפני כמה חודשים. בזמן ההתקנה הרכבים לא יהיו זמינים בסידור ולכן מספר הרכבים הזמינים יהיה נמוך יותר. כדאי לקחת זאת בחשבון.

מטרת המערכת היא לאפשר לנו לעקוב טוב יותר מי נוהג ברכב לאיתור "רכבים אבודים", מי נהג במקרה של תקלה או קנס וכו'. התנעת הרכב תתאפשר רק עם כפתור נהג שיש מאחוריו שם ולא עם כפתורי ועדה כלליים. מי שאין ברשותו כפתור נהג מוזמן לפנות לחגיב חכמון.

מטרה נוספת של המערכת היא בסופו של דבר לעבור לרישום נסיעות אוטומטי במקום הרישום הידני המתבצע היום, כמובן שכאשר נגיע לשלב הזה נבצע הדרכות והדגמות להטמעת המערכת.

מערכת סידור הרכב היא **מערכת שיתופית, ומבוססת על הוגנות בשימוש בין החברים**. לאחרונה נתקלנו במקרים של הזמנת רכב והעמדתו במשך שעות ארוכות בשעות היום ואחר הצהריים ליד הבית, זאת כאשר חברים אחרים נתקלים במצב בו אין רכב להזמנתם בסידור הרכב.

חשוב שכולנו נזכור שלא הכל ניתן לתקף בכללים, וננהג כפי שמצופה במערכת שיתופית שמשרתת ציבור רחב. בנוסף, אם הייתה תקלה או נגרם נזק תוך כדי שימוש ברכב יש לדווח באופן ישיר לסדרן הרכב. לצערנו היו לאחרונה מקרים שלא דווחו והתקלות התגלו רק בנסיעה הבאה. לכן רצוי לבדוק לפני כל נסיעה שהרכב ללא מפגע או נזק.

בברכת נסיעה זהירה ובטוחה,

ועדת רכב

הקראת דיון בהנהלת הקהילה

בשבוע הבא מספר משפחות מגיעות לדיון בהנהלת הקהילה למועמדות. אם יש לכם חוות דעת כלשהיא, נשמח לשמוע. ניתן לפנות לאחד מחברי הועדה. המשפחות המגיעות לדיון הן:

אריאל מוריה ויאיר

אלדור (גאלדור) טל ואוריה

ביליה מיכל וגיא

בן עמי נטע וצור

וינברגר ראות וחגי

מור יוסף סימה וטל

מוזמנים לפנות לאחד מהחברים הבאים: שמחה בלס, שרה פולק, אפרת ביליה, חמוטל אבן חן, נחום לנדאו, אסתר רונה, מתוקה לייכטר.

מתוקה בשם ועדת קליטה

מופע פורים מתקרב!!

השנה נעלה את המחזה המפורסם "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" בחרוזיו של נתן אלתרמן ומובן שגם השנה נשמח בשילוב של כמה שיותר אנשים מהקהילה.

אז שימו לב, שימו לב:

נשות סעד, נקראתן למלכות!

התאחדו נא בזמר נשי וסוחף

של רוק קצבי והרבה כסף!

וגם את גברי הקהילה לא נקפח כמובן-

אתם מוזמנים השנה כוס לחיים להרים

ולהשתתף בשיר היין והשיכורים!

**ניתן להשתתף בהקלטות השירים, בהופעה על הבמה או בשניהם!

בנוסף לכל זאת, השנה, נעלה על הבמה את ריקוד הרונדו המסורתי!

זהו קול קורא לציבור, מזקן ועד טף

מהרו למצוא לריקודכם שותף!

ריקוד הרונדו המסורתי יחזור אלינו כחלק מההצגה.

(הסבר למצטרפים החדשים: במשך שנים, בעברה הרחוק והקרוב של סעד, בסופו של נשף הפורים החגיגי, פצחו כולם בריקוד רונדו סוער ושמח, אותו הובילה חנהליה ברט)

לסיכום:

המעוניינים להשתתף בשיר הנשים, בשיר הגברים, או בריקוד הרונדו - ניתן להירשם אצל חמי או מוריה או במייל לוועדת תרבות.

צאו מתרדמת החורף ומהרו להירשם, הכיף מובטח!

ועדת תרבות

פיונתן שולץ - מלף טוב לבד האצווה
לפלי ומה ולכל המשפחה, איחולים לשמחות ולנחת!
קהילת סעד

למה בן צבי ולכל המשפחה, מלף טוב כפול להולדת הנינים:
נכדה ליהודית ומנחם איינהורן, בת לברכה וחנן הוד
נכד ליהודית ומנחם איינהורן, בן לרחלי וחיים ארלנאט
איחולים לשמחות ולנחת!

הערה סיפורית על חשיבות א"י... לירות

מה זה לירה? – הסבר לצעירים: לירה מצרית היתה המטבע בשימוש בארץ ישראל, עד כשנתיים-שלוש אחר כיבוש א"י ע"י הבריטים במלחמת העולם הראשונה. בזמן המנדט הבריטי, היתה נהוגה הלירה הפלשתינאית ובסוגריים, בכיתוב בעברית: (א"י).

הליצנים פענחו את ראשי התיבות א"י באופן הבא: אינה יהודית... עם הקמת מדינת ישראל, ביקשה ממשלת-ישראל הזמנית מבנק אנגלו-פלשתינה, להדפיס עבודה את השטרות: חצי לירה, לירה, חמש לירות, עשר לירות – ודומני גם חמישים ומאה לירות. (אפשר לברר אצל אברהם ימיני, אני מניח שיש לו עותקים מכל שטר...) על הלירות הישראליות הראשונות חתום אביו של יהודה בר"ט, שהיה מנהל בנק אנגלו פלשתינה – ששמו הוחלף יותר מאוחר לבנק לאומי לישראל. כעבור שנים אחדות, הודפסו הלירות הישראליות ע"י מדינת ישראל – ונחתמו ע"י נגיד בנק ישראל. רק ב-1982 הוחלפה הלירה לשקל, תוך כדי פיחות: תמורת כל עשר לירות, קיבלנו שקל אחד. במקום החלוקה של 100 גרוש בכל לירה, קיבלנו 100 אגורות. ארבע שנים מאוחר יותר, כאשר האינפלציה הגיעה לשיאים בכל חודש, נעשה הפיחות הגדול, כאשר כל אלף שקלים הפכו ל"שקל חדש" אחד... אני מבקש את סליחתם של הקוראים המבוגרים, אשר כל זה בוודאי זכור להם – אבל יש להתחשב בקוראינו הצעירים...

ועכשיו לנושא הכתבה, אם שכחתם, שבו ידובר על שלושה מקרים (שאינם דומים כלל) – אבל המשותף להם הוא הסכום של שלושים אלף לירות..

הסיפור הראשון, לפי הסדר הכרונולוגי, התרחש בשנות השישים. לפני נטיעת הפרדס הראשון בשנת 1958, גידלנו במטע הנשירים חלקה קטנה של לימונים, לצרכי המטבח. כאשר הגיע הפרדס לניבה, ובו כשלושים דונמים של לימונים, הצעתי לוותר על חלקת הלימונים אשר בינות לשזיפים, מסיבות מקצועיות: חלק מהריסוסים שהלימונים נצרכים להם, מזיקים לשכניהם השזיפים – לכן עדיף להיפטר (לא נעים לומר: לעקור...) מן הלימונים במטע הנשירים. בדיון בוועדת המשק על הצעתי, התנגד הגזבר חיים אפשטיין (ז"ל) להצעה. הוא נימק את התנגדותו בכך, שכשנה לפני כן קיבלנו שלושים אלף לירות עבור משלוח לימונים לבית האריזה באשקלון. אם אומר שנדהמתי, זה לא יהיה מוגזם... אני אומר לו שזו בוודאי טעות של תוספת שני אפסים. זכור לי ששלחנו פעם לימונים לאשקלון, כי היבול היה מעל לצריכת המטבח. אבל המשלוח כולו נרשם כ"בִּרְרָה" (בלתי ראוי לייצוא), כי לא היה לנו ידע איך לבצע את הקטיף – הפרי נקטף בצורה לא מקצועית: הפטוטרת (מה שקרוי בפי העם: העוקץ) נשארה בולטת, ולכן עלולה לפצוע את שכני הפרי בתיבת הייצוא. אני אומר לחיים שזוכינו בסך כ-שלוש מאות לירות ולא שלושים אלף... חיים לא מתעצל, מחטט בניירותיו ומראה לי שחור על גבי לבן – חשבונה של סעד זוכה בשלושים אלף לירות טבין ותקילין! אני מציע לו לחטט מספר דפים הלאה, ואנו מוצאים זיכוי נוסף, על כ-300 לירות... מתברר ששנינו צדקנו... טוב, למה להאריך במקום שאפשר לקצר... אני מעלה הרהור על דעתי, אמנם קיבוץ סער שוכן הרחק מאשקלון – בגליל המערבי, אבל קטיף הלימונים הקיציים מתבצע כשרוב בתי האריזה כבר סגורים, וייתכן שקיבוץ סער הוא זה שלימוניו הגיעו לאשקלון... קשה לומר שחיים קפץ משמחה לשמע השערת. הוא ניסה לטעון, שלא יכול להיות שאנשי קיבוץ סער לא הרגישו במשך כשנה וחצי (מאז האירוע) שכספם לא הגיע אליהם... סיכמנו שנתקשר אליהם למחרת, ונבקשם לבדוק במסמכיהם. ואכן התברר לאחר כשבוע (אולי לא מיהרו לבדוק?...), שאכן בית האריזה באשקלון טעה וזיכה את סעד במקום את סער. אם סבורים אתם, שזכינו לתודה מהנה"ח של קיבוץ סער – טעות בידכם: כאשר הם קיבלו מסעד את ההמחאה על סך 30 אלף לירות, הם זעמו על כך שלא הצמדנו את הסכום למדד...

הסיפור השני שיידך כבר לשנות השבעים. בכל חודש מגיעות אלינו מ"בזק" החשבוניות על הטלפונים המשקיים, כתריסר במספרם, כאשר הגבייה נעשית במישרין מחשבון הבנק שלנו. יום אחד אני נדהם למראה החשבונית של אחד הטלפונים בהנה"ח, על סכום של כשלושים אלף לירות – בעוד שבדרך כלל הסכומים החדשיים היו סביב 300 לירות. אני פונה (באותו טלפון...) לבזק, ומבקש מהם לבדוק את החשבון, כי לא ייתכן שביצענו אלפי או רבבות שיחות מטלפון זה. הם משיבים לי, ללא התרגשות, איך אתה יכול לדעת אם לא בוצעו בלילות שיחות מטלפון זה? החלטתי להמתין לחשבון שיגיע בחודש הבא, ואכן – בחשבונית של החודש העוקב אין שיחות כלל באותו מכשיר! אני פונה שוב למשרדי הבזק, וטוען: הנה לפניכם הוכחה ניצחת, שנפלה טעות בחשבונית הקודמת, הרי לא ייתכן שבמשך כל החודש האחרון לא ניצלנו את המכשיר המדובר! שם לא מתרגשים מן הנתונים, ומבקשים ממני שגם אני לא אתרגש... כך עברו עוד חודשים, כאשר בכל חודש אני מתעקש לפנות – ללא הצלחה. לבסוף הצלחתי להגיע לדרג גבוה יותר בחברה, ולאחר מספר שיחות הודה נציג הדרג הגבוה, שכנראה הצדק אתי. לכן ביקשתי כמובן ממנו, שנוזכה באותו חשבון הבנק המופך להם – על הסכום הגבוה שבו חוייבנו בטעות. אחרי מספר שיחות נוספות עם "הדרג הגבוה", הובהר לי שאין להם אפשרות לבצע זיכוי, ולא יעזור לי גם אם אמשיך לבקש... הפתרון לבעיה לפי דעתם הוא, שאנו לא נחוייב על אותו מכשיר טלפון – עד שיגיע החיוב למספר השיחות בו, לסכום של 30000 לירות... אני חייב לציין, שהם עמדו בדיבורם – וכעבור שנים מספר ללא חיובים על מכשיר זה, הגיעה העת לחייב גם את השיחות באותו טלפון.

הגענו לסיפור השלישי, שארע לפי מיטב זכרוני כבר במילניום הנוכחי. בוודאי תתמהו – איך יכול להיות שאחרי שנת 2000, משהו עדיין זוכר מה זה לירות? אגוא, גלו סבלנות. באחד מימי השגרה המשעממים בהנה"ח, אני נתקל בהודעה מחברת החשמל: צרכנים שלא קיבלו זיכוי בחודש האחרון על הפיקדון ששילמו בעת התקנת מערכת החשמל ביישובם – מוזמנים לפנות לחברה. מתברר שהחברה החליטה (או אולי קיבלה הוראה) לזכות את הצרכנים בפיקדון ששולם בעת ההתחברות לחברה. זכרתי שבאחד המקומות קראתי, שסעד שילמה פיקדון בסך שלושים אלף לירות, בעת קבלת החיבור לחברת החשמל, בתחילת שנות החמישים. התחלתי לחפש בדפי הבנק, האם זוכינו? עברתי שוב ושוב על הניירת – ואין זכר לזיכוי. החלטתי לפנות לאותה כתובת שצוינה בהודעה, ולדרוש את החזרת הפיקדון. כאן חיכתה לי הפתעה: מסבירים לי, שהחברה קיבלה היתר (איני זוכר מאיזה גוף) להחזיר את הפיקדון בערכו ללא הצמדה למדד. מכיוון ששוויים של שלושים אלף לירות הוא שלושה שקלים חדשים (זוכרים את ההקדמה לכתבה זו?...), לכן הם בחברה, משוכנעים שקיבלנו זיכוי על 3 ₪ - ולא שמנו לב. תוך כדי הבירורים בנושא, נודע לי שהאישור לחברת החשמל להחזרת הפיקדון בערך נומינלי – פג תקפו, ולכן מי שלא קיבל זיכוי בעת שהאישור היה בתוקף, אמור לקבל את הזיכוי בערך מלא, כלומר כולל הצמדה. לכן בדקתי שוב את דפי הבנק אצלנו, ונוכחתי שלא זוכינו ב... שלושה ₪. חידשתי את מסע הטלפונים לאנשי הקשר שהיו לי בחברה – אך ללא הועיל... ביקשתי להגיע לדרג גבוה יותר, והצמידו לי גימלאי של החברה, רואה חשבון ותיק, שגוייס לנושא זה. הוא ניסה לשכנעני שקיבלנו 3 שקלים ולא שמנו לב. טענתי כנגדו: אם אתם לא מאמינים לי שבדקתי ואכן לא קיבלנו זיכוי בן 3 שקלים – הוכיחו נא אתם שכן קיבלנו! היהודי הנחמד, הפנסיונר בן השבעים. היה ידידותי מאוד, במיוחד כששמע שגם אני בן שבעים... אבל הידידות לא הועילה. לכן הוא הציע פשרה: החברה תזכה אותנו בעשרת אלפים שקל, "לפנים משורת הדין" (כדבריו). לא הסכמתי להצעת הפשרה, ולבסוף קיבלנו זיכוי על כשמונה עשר אלף ₪, כשההסבר לסכום זה היה שההצמדה אינה למדד המחירים – אלא למחיר הקילואט שעה... טוב, כנגד זה כבר לא יכולתי להתקומם. זה בכל זאת מעט יותר משלושה שקל...

גילוי הסתר

בְּאִישׁוֹן לִילָה
 לְבַד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ
 אֹר פִּלּוּסּוֹפִיָּה מְעֻלִּי
 מִסְכֶּת מְגִלָּה עֶפֶה
 הָאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת אֵלַי
 מִבְקָשׁוֹת אֶת לְשׁוֹנִי
 לְמַלֵּל בְּנִגּוֹן הוֹמָה
 חוֹט שֶׁל חֵן מְשׁוּדָּע עַל פְּנֵי
 וַיִּלֶּן שֶׁם בְּלִילָה הֵהוּא
 בְּעֵמֶק הַדְרָשׁוֹת
 נִדְדָה שְׁנֵתִי כְּצִפּוֹר
 נִפְשִׁי גְלוּיָה וְשְׁלוּחָה

מִי יִתֵּן לִי עֲרֶגֶת מִסְכֶּת יְחִידָה
 גְּלוּלָה בְּאַהֲבָה
 אֲרוּגָה בְּסוּד
 רַק אֶת וְאֲנִי
 הוֹלֵךְ פְּרִסָּאוֹת לְאוֹרֵךְ הַחֲמוּק
 בְּאֵין מִזִּיקִים וְשָׂדִים
 בְּלִי הִיּוֹת אַחוּז בְּחִבְלֵי בָּץ
 וְחִלּוּמוֹת זָהָב וְכֶסֶף
 רַק לְבַלֵּעַ מַלִּים
 רְחוּקוֹת רְחוּקוֹת
 שֶׁהֵאִירוּ עוֹלָם בְּמַחְשָׁבִים

אהרלה אדמנית

לְרוֹתִי וְדָנִי לֵזֶר וְלֹכֵל הַמַּסְפָּחָה, מֵלֵף טוֹב לְהוֹלֵדֶת הַנִּכְדָּה
 בַּת לְמִיכָאֵל וְנָדָה אֵלָּה - לֵזֶר
 אִיחוּלִּים לְשִׁמְחוֹת וְלִנְחָמִים!

לְמִלֵּי וִישְׂרָאֵל קֶסֶט וְלֹכֵל הַמַּסְפָּחָה
 אִיחוּלִּים לְהוֹלֵדֶת הַנִּכְדָּה, בַּת לְסִיּוֹן וְתוֹמָר וְזֶנֶר
 שְׂמִינְכּוֹ לְשִׁמְחוֹת וְלִנְחָמִים!

לֵיהָ (מִנְהֵלֶת מִסְרָד הַקִּהְיָה וְהַמֶּסֶק) וְלִמְחֹרֶן בְּקִישׁ
 מֵלֵף טוֹב לְהוֹלֵדֶת הַבַּת
 אִיחוּלִּים לְשִׁמְחוֹת וְלִנְחָמִים - בֵּית סַעַד

